

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **P. Š.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 2. 2013, č. j.,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalované se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 19. 11. 2012, č. j. byl snížen žalobci důchod podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a podle článku II, bodu 13 věty první zákona č. 306/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zdp“), zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního pojištění ve znění pozdějších předpisů a některé další zákony tak, že od 8. 1. 2013 na místo invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně náleží invalidní důchod pro invaliditu II. stupně ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu pro invaliditu III. stupně. Podkladem tohoto rozhodnutí byl posudek o invaliditě Městské správy sociálního zabezpečení Brno ze dne 6. 11. 2012, podle kterého již není

invalidní pro invaliditu III. stupně, ale je nadále invalidní pouze pro invaliditu II. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. b) zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 50 %.

Proti rozhodnutí podal žalobce námitky, které byly doručeny žalované dne 30. 11. 2012.

Rozhodnutím žalované ze dne 12. 2. 2013, č. j. byly námitky žalobce zamítnuty a rozhodnutí žalované ze dne 19. 11. 2012 bylo potvrzeno.

Žalobou ze dne 2. 4. 2013 doplněnou na výzvu Krajského soudu v Brně podáním ze dne 6. 5. 2013 navrhl žalobce opětovné posouzení zdravotního stavu, který se mu značně zhoršil, na což žalovaná nebrala zřetel. Žádal zrušit přezkoumávané rozhodnutí žalované a vrácení věci správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaná v písemném vyjádření ze dne 27. 5. 2013 uvedla, že na základě podaných námitek žalobce nechala vypracovat nový posudek o invaliditě dne 7. 2. 2013, který potvrdil posudkový závěr lékařky MSSZ Brno-město ze dne 6. 11. 2012. Následně poté byly námitky žalobce zamítnuty a potvrzeno rozhodnutí I. stupně. Protože v daném případě se jedná o přezkoumání nároku na dávku, jejíž nárok a výplata je závislá na posouzení zdravotního stavu, žalovaná dostatečně a objektivně posoudí, zda a v jakém stupni je žalobce invalidní. Rozhodnutí ve věci samé ponechává na úvaze soudu po závěru posudkové komise.

Z posudkové dokumentace Městské správy sociálního zabezpečení Brno bylo zjištěno, že v rámci kontrolní lékařské prohlídky byl přezkoumán zdravotní stav posuzovaného lékařkou Městské správy sociálního zabezpečení Brno dne 2. 10. 2012 a 6. 11. 2012 se závěrem, že stěžejním zdravotním postižením žalobce jsou vertebrogenní potíže. Zdravotní stav je však stabilizovaný, stupeň postižení odpovídá kapitole XIII., oddíl E, položce 1 písmeno c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 40 %, zvýšena podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky o 10 %, celkově na 50 %. Posudkový závěr zněl, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se nejedná o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písmeno c) zdp, ale jde o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Uvedený posudek byl podkladem pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 19. 11. 2012.

Na základě podaných žalobcových námitek přezkoumala žalovaná napadené rozhodnutí v plném rozsahu s přihlédnutím k uplatněným námitkám dle § 5 písm. j), § 8 odst. 9 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, za tím účelem nechala vypracovat posudek lékařkou ČSSZ, pracoviště Brno ze dne 7. 2. 2013. Posudkový závěr vycházel ze zjištění zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nebyly pochybnosti. Po prostudování doložené podkladové zdravotní dokumentace a vlastním zjištění při jednání dospěla lékařka k závěru, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jako hlavní rozhodující zdravotní postižení určila pohybový a podpurný aparát. Jedná se o stav po operaci LS páteře pro hernii ploténky L5/S1 v roce 1982 s recidivou v roce 1994, dle dokumentace bez další operace, přetrvává střední porucha statodynamiky LS páteře v terénu úzkého spinálního kanálu. Dalšími onemocněními jsou stav po odstranění meningeomu frontálně vlevo s fokálně zvýšenou mitotickou a proliferací WHO G1, operace provedena 7. 9. 2007, organický psychosyndrom dle psychologického vyšetření z 16. 10. 2012 neprokázan, hypertenze I. st. dle dokumentace, diabetes mellitus na dietě dle dokumentace, hyperlipoproteinemie. Z dokumentace vyplývá, že zdravotní stav lékařkou MSSZ Brno-město byl posouzen objektivně z dostatečně doložené dokumentace, ze které nevyplývá posudkově

významná progrese zdravotního stavu. Zdravotní stav je stacionární. Na základě takto provedeného přezkumu dospěla lékařka ČSSZ, pracoviště Brno k výsledku, že posudkový závěr MSSZ Brno-město ze dne 6. 11. 2012 lze potvrdit. Rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1 písmeno c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti z rozmezí 30 až 40 % na 40 %. Horní hranice byla zvolena s ohledem na tíži rozhodujícího zdravotního postižení a se zřetelem k vícečetnému zdravotnímu postižení, které se podílí na dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu posuzovaného. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvýšila tato hodnota o 10 %, celkově na 50 %. Na základě uvedeného byl učiněn závěr shodný s posudkovým závěrem lékařky MSSZ Brno-město.

V rámci přezkumného soudního řízení byl proveden důkaz posudkem PK MPSV ČR v Brně ze dne 19. 7. 2013. Posudková komise za účasti odborné lékařky – neuroložky hodnotila zdravotní stav žalobce za jeho účasti na základě podkladové dokumentace, zdravotní dokumentace uvedené v obsahu posudku, který byl účastníkům doručen a na základě vlastního vyšetření posuzovaného. Bylo zjištěno, že v roce 1993 mu byla přiznána částečná invalidita, následně poté v roce 1999 přiznána plná invalidita. Při kontrolní lékařské prohlídce dne 6. 11. 2012 pak bylo konstatováno, že se již nejedná o invaliditu III. stupně, nýbrž o invaliditu II. stupně, míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 50 %. Posudková komise prostudovala všechny doložené odborné nálezy a z některých v obsahu posudku citovala jejich podstatnou část. Zdravotní stav dále objektivizovala i vyšetřením posuzovaného při jednání, takže posudkový závěr vychází ze zjištěného zdravotního stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Mezi doloženými lékařskými nálezy nejsou rozpory. Jedná se o posuzovanou osobu, které byl rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vertebrogenní algický syndrom, zejména bederní páteře. Rok 1982 byla pro hernii ploténky L5/S1 provedena operace LS páteře, dle dokumentace recidiva rok 1994, další operace nebyla indikována, doporučen konzervativní postup. Z neurologického hlediska se jednalo dle doloženého odborného neurologického nálezu po stav po operaci páteře se středně těžkým funkčním postižením, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu, s recidivujícími projevy kořenového dráždění. Nebyla vyjádřena symptomatologie neurogenního močového měchýře. Vzhledem k časovému průběhu trvání postižení a přítomnosti spinální stenózy a sekundárních spondylartrotických změn volila posudková komise horní hranici procentuální hodnoty míry poklesu pracovní schopnosti. Zjištěný zdravotní stav neodpovídal těžkému funkčnímu postižení po operačním zákroku s těžkým postižením více úseků páteře, s funkčně významným neurologickým nálezem, s těžkým poškozením nervu, se závažnými parézami, svalovými atrofiemi a poruchou hybnosti končetin, se závažnými poruchami funkce svěřačů a poklesem celkové výkonnosti při lehkém zatížení. Na zdravotním stavu participoval stav po odstranění meningeomu frontálně vlevo s fokálně zvýšenou mitotickou a proliferací aktivitou G1, operace provedena 7. 9. 2007. Poslední kontrola stran dispenzarizace meningeomu byla dle dokumentace provedena v roce 2009. Jednalo se o odstranění nezhoubného nádoru mozku bez nutnosti další terapie, bez známek recidivy. Zdravotní stav stran meningeomu je plně stabilizován. Další uvedené interní onemocnění – hypertenze, hyperlipidemie jsou kompenzované při zavedené terapii a mají minimální vliv na pokles míry pracovní schopnosti. Stran diabetes mellitus typu 2, doporučena dieta, posudkově lze hodnotit jako minimální funkční postižení s dobrou kompenzací diabetu bez diabetických komplikací. Posudkový závěr zněl, že se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším

dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., oddíl E, položka 1 písmeno c) vyhlášky č. 359/2009 Sb., v platném znění v rozmezí 30 – 40 %. Šlo o stav po operaci páteře se středně těžkým funkčním postižením, se závažnou poruchou statiky a dynamiky páteře, insuficiencí svalového korzetu s recidivujícími projevy kořenového dráždění. Nebyla vyjádřena symptomatologie neurogenního močového měchýře, jednalo se o snížení výkonnosti při běžném zatížení. Vzhledem k časovému průběhu trvání postižení a přítomnosti spinální stenózy a sekundárních spondylartrotických změn volila posudková komise horní hranici procentuální hodnoty míry poklesu pracovní schopnosti, tj. 40 %. Dále provedla ve smyslu § 3 odst. 2 citované vyhlášky navýšení o 10 %, neboť shledala objektivní důvody plynoucí z dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a z jeho vlivu na schopnosti využití dosaženého vzdělání, zkušeností a znalostí, na schopnosti pokračování v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnosti rekvalifikace. Posudkový závěr PK MPSV ČR v Brně se proto shoduje s výsledkem posouzení lékaře OSSZ, který byl pověřený vypracováním posudku pro účely první instance, shoduje se i s výsledkem lékaře ČSSZ pracoviště Brno. Posudková komise dále konstatovala, že předchozí přiznávání plné invalidity, resp. invalidity III. stupně při kontrolních lékařských prohlídkách z indikace vertebrogenního algického syndromu považuje za výrazně nadhodnocené, při poslední kontrolní lékařské prohlídce byla za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu volena diagnóza meningeomu, kde lze akceptovat přiznání III. stupně invalidity do stabilizace stavu s následným přehodnocením. Posudkový závěr zněl, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zdp. Šlo o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zdp, nešlo o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.

Krajský soud v Brně nařídil v předmětné věci jednání dne 8. 8. 2013. Žalobce upřesnil, že citovaná žaloba směřovala proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 2. 2013, č. j. Dále upřesnil i nepřesnost v obsahu posudku PK MPSV ČR v Brně, neboť plně invalidní byl od roku 1992, invalidní důchod mu byl odňat celkem 2x, v důsledku opakovaných přezkumných soudních řízení mu vždy tato dávka byla vrácena zpět. Zdůraznil, že se necítí po zdravotní stránce dobře, pravou dolní končetinu má trvale oteklou, obě nohy mu odumírají od kolenou dolů, jsou znecitlivělé. Je schopen ujít pouze 100 metrů, opírá se o hůlku. Jeho zdravotní stav je řešen medikamentózně, doma rehabilituje. Naposledy se podrobil neurologickému vyšetření dne 4. 9. 2012, je pod kontrolou praktické lékařky, která mu předepisuje léky. V plném rozsahu trval na žalobě.

Zástupce žalované na základě posudku PK MPSV ČR v Brně ze dne 19. 7. 2013 navrhl zamítnutí žaloby.

**Při posouzení věci vycházel Krajský soud v Brně z následujících skutečností, úvah
a právních závěrů:**

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

Žaloba byla přezkoumána v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

Bylo tedy třeba nejprve zjistit, zda žalobce ke dni vydání přezkoumávaného rozhodnutí tj. ke dni 12. 2. 2013 splňoval podmínky § 39 odst. 1, odst. 2 zdp či nikoliv. Bylo nutno posoudit, zda pokles pracovní schopnosti činí nejméně 35 %, 50 % či 70 %. V daném případě se jedná o důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu závisí především na jeho odborném lékařském posouzení. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje své orgány posudkové komise. Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí je oprávněna nejen k celkovému přezkoumání zdravotního stavu a dochované pracovní činnosti občanů, ale též k posouzení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě, jejich vzniku, trvání či zániku. Nicméně i tyto posudky hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Přitom však takový posudek, který zcela splňuje požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti bývá zpravidla důkazem ve věcech stěžejním. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti, který je kladen na posudky posudkových komisí a spočívá v tom, aby se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především však s těmi, které namítá účastník uplatňující nárok na invalidní důchod, jakož i v tom, zda podaný posudek obsahuje náležité zdůvodnění svého posudkového závěru tak, aby byl tento závěr přesvědčivý pro soud, který nemá ani nemůže mít odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení plné invalidity závisí především. Tak také bylo v posuzované věci postupováno.

Předně je třeba odmítnout názor žalobce, že jeho zdravotní stav se značně zhoršil, naopak jak vyplývá z posudku PK MPSV ČR v Brně předchozí přiznávání plné invalidity, resp. invalidity III. stupně při kontrolních lékařských prohlídkách z indikace vertebrogenního algického syndromu bylo považováno za výrazně nadhodnocené.

Z geneze hodnocení zdravotního stavu žalobce vyplývá, že stěžejní zdravotní komplikací dle názoru posudkové komise je vertebrogenní algický syndrom, zejména bederní páteře. Dle názoru soudu posudková komise přesvědčivým a podrobným způsobem zdůvodnila a vyhodnotila rozsah uvedeného funkčního poškození. Žalobce se závěrem o tom, že určujícím faktorem způsobujícím pokles jeho pracovní schopnosti je právě vertebrogenní onemocnění, souhlasil, citovaný posudek posudkové komise napadl pouze po stránce formální, pokud se týká data přiznání a posuzování invalidity v dřívějších letech. Soud proto vycházel především z hodnocení obsaženého v posudku PK MPSV ČR v Brně, protože jej považoval za věcně správný, dostatečně logický a srozumitelně odůvodněný. V této souvislosti poukazuje na výše uvedené ohledně toho, že při posouzení míry invalidity se jedná o otázku odbornou – medicínskou, ke které nemají správní soudy dostatek znalostí, a proto vycházejí z jednotlivých posudků, jež hodnotí podle zásad upravených v ust. § 77 odst. 2 s.ř.s. Jednotlivé výše popsané posudky zdravotní stav žalobce popsaly shodně, lékař MSSZ Brno-město v posudku ze dne 6. 11. 2012 označil zdravotní stav za stabilizovaný, lékařka ČSSZ pracoviště Brno konstatovala, že zdravotní stav, který byl posouzen objektivně z dostatečně doložené dokumentace nevykazuje posudkově významnou progresi, je stacionární. Za podstatnou skutečnost v posuzovaném případě tedy soud považuje okolnost, že všechny posudky vyhodnotily pokles míry pracovní schopnosti 40 % s navýšením hodnoty o 10 %, tedy celkově 50 %. Žádný z výše uvedených posudků neobsahuje hodnocení, které by zpochybnilo závěr žalované prezentovaný v napadeném rozhodnutí, totiž, že žalobce je

invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, jedná se o invaliditu II. stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona. Pokud tedy jednotlivé posudky obsahují jednoznačný závěr, podle něhož zdravotní stav posuzovaného nenáleží do kategorie invalidity III. stupně, není důvodu o správnosti závěrů učiněných v jednotlivých posudcích pochybovat.

Soud poukazuje na to, že podle ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. musí správní soudy vycházet ze skutkového stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Rozhodujícím tedy je, jestliže žalobce byl ke dni 12. 2. 2013 invalidní, jakého stupně či nikoliv.

Povinností posudkových komisí není podrobit pojištěnce komplexnímu vyšetření jeho zdravotního stavu, nýbrž na základě shromážděné zdravotní dokumentace posoudit jeho zdravotní stav a míru poklesu soustavné výdělečné činnosti (srov. např. rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2006, č. j. 3 Ads 65/2005-87, www.nssoud.cz).

Soud proto uzavírá, že posudek PK MPSV ČR ze dne 19. 7. 2013 považuje za správný, logický, bezrozporný, odůvodňující a hodnotící zdravotní stav posuzovaného ke dni rozhodování žalované. Nepochybil proto, pokud nevyhověl námitkám žalobce vznesených v žalobě i v průběhu přezkumného soudního řízení. V souladu se stanoviskem žalované proto uzavírá, že nebyl dán důvod k vyhovění žalobě, a proto dle § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce ve věci samé nebyl úspěšný, žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona, soud proto rozhodl tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení (§ 60 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 8. srpna 2013

JUDr. Eva Lukotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová